

HVAD VI VIL

ORGAN

for

Kvindesagen:

Kvindens Ligeberettigelse
med Manden.

Fredssagen:

Krigs Forebyggelse
ved Voldgift.

Arbejdersagen:

Lige Ret og Adgang for
alle til Samfundets Goder.

Udgivet af Kvindelig Fremskridtsforening.

Nr. 5.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned. Abonnement gennem Postkontorerne. 60 Øre pr. Kv.

Kjøbenhavn, den 15. Septbr. 1888.

I. Aargang.

Annoncer pr. Petitlinie eller dens Plads
10 Øre.

En dansk Landsbyskolelærers Udtalelser om fælles Undervisning for Drengene og Piger.

Ved den Redegørelse, der paa det nordiske Kvindesagsmøde i København gaves af Fællesundervisningens Stilling i Danmark, meddeltes følgende Brev, i hvilket en gammel afskediget Landsbyskolelærer har nedlagt sine Indtryk og Erfaringer om samtidig Undervisning af Drengene og Piger:

»Jeg er afgjort af den Anskuelse, at Fællesundervisning af Drengene og Piger er et Gode for begge Parter. Voxe Drengene op uden Omgang med Pige-børn, da er der for det første Fare for, at de siden som Voxne komme til at se paa Kvinden med et falsk Syn, hvad enten det saa bliver deri, at de betragte hende som en ringere Skabning, hvem de kan behandle, som de har Lyst, eller deri, at de se paa hende som et fint ætherisk Væsen, der helst burde sættes i et Glaskab, eller højst er skikket til at figurere i et Dukkehjem, — og for det andet komme til at betragte sig selv som Skabningens Herrer, hvem alt skal bøje sig for, eller de blive kejtede, undselige og tilbageholdne over for Kvinden. — Voxe Pigerne op uden Omgang med Drengene, faa de let Damenykker, blive kjæle, snerpede, forfængelige og fantastiske og se siden paa Mændene som paa Væsener, de skal frygte, eller de gaa til den modsatte Yderlighed og betragte dem som Skabninger, af hvem de baade kan vente dem og ogsaa har Ret til at fordre alt. Begge Køn staa fremmede for hinanden.

I fælles Undervisning og fælles Lege ligger der-

imod en stor opdragende Magt. Begge Køn vil der- ved lære, at de med Hensyn til Evner er jævnbyrdige, og hvad Fliden angaar kan Drengene i Reglen lære af Pigerne. Drengene vil endvidere lære, at Pigerne sædvanlig har mere Hjærte, Takt og Sømmelighedssans, og Pigerne vil erfare, at Drengene har mere Mod og Uforsagthed, og de komme derved ubevidst til at agte hinanden, hvoraf igen følger, at de se paa hinanden med *uhildede* Blikke og omgaas paa en *naturlig* Maade.

Naar man har ment, at der i Fællesundervisningen ligger en Fare for Sædeligheden, da tror jeg, at det beror paa et Fejlsyn. Jeg ser deri snarere et Værn for Uskyldigheden. Thi vel er det jo saa, at der mest fra Drengenes Side øves letfærdig Skæmt og føres gækkelig Snak; men det er i den Alder, da det endnu ikke har Rod og ikke kan slaa Rod hverken i Følelsen eller Fantasien og derfor falder magtesløst til Jorden. Og naar saa senere den Alder naas, da det kunde slaa Rod, er det blevet sløvet, har mistet sin Magt og henriver ikke med Ubekendtskabets og Nyhedens Interesse. Og vel er det sandt, at Kønslivet begynder ubevidst at vaagne i de sidste Skoleaar, og at der *kan* fremspire smaa Forelskelser mellem Drengene og Piger; men de er saa uskyldige og fri for Sanselighed, som nogen Forelskelse kan være. Men skulde saa endog Kærligheden voxte med Aarene, hvad ondt var der saa vel deri? Og dør den hen, hvad Skade er der saa sket?

Saa har man ogsaa ment, at Fællesundervisning skader Aanden i Skolen og Moraliteten i det hele, navnlig ved, at Drengenes Raahed og uhøviske Tale angriber og ødelægger det ægte kvindelige hos Pige-børnene. Efter min Erfaring maa hertil svares: Nej, der er ingen Fare for det *ægte* kvindelige, og det